

פרשת שלח לך

סלח נא לעוון העם הזה כגודל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה (יד, יט)

ומהראוי ליתן שימה, דקודם (פסוק יח) פתח בהזכרת י"ג מידות ואמאי לא המשיך גם נוצר חסד לאלפים להזכיר זכות אבות ועי' ברמב"ן מש"כ בזה.

והנה כתיב (בראשית טו, יג-טז) כי גר יהיה זרעך וגו', ואחרי כן יצאו ברכוש גדול, ואתה תבא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה, ודור רביעי ישובו הנה, ע"כ.

ויש לדקדק דמתחילה דיבר מענין זרעו דור רביעי וגו' ועבר לענין קבורת אברהם וחזר שוב לדבר מזרעו ודור רביעי וגו', דלכאורה הוא המשך לריש הדברים ואמאי הפסיק לדבר מענין קבורת אברהם, אמנם רש"י פירש ודור רביעי דקאי אכלב בן יפונה שהוא דור רביעי והיה מבאי הארץ,

והנה לעיל עה"פ (יג, כב) ויבא עד חברון כתב רש"י, כלב לבדו הלך ונשתטח על קברי אבות, ואשר לפ"ז אפשר בביאור הפסוקים, דאתה תבא אל אבותיך היינו שיקבר בחברון ועי"ז ודור רביעי ישובו הנה שישוב כלב להשתטח על קברו ועי"י כך ינצל מן המרגלים, ונמצא דישובו הנה הכוונה לחברון,

והנה מצינו שבכדי לעורר זכות אבות היו מזכירין חברון שזהו מקום מנוחתם וכדתנינן תמן (ירושלמי יומא פ"ג ה"א) האיר פני כל המזבח עד שבחברון וכו' ולמה עד שבחברון וכו' בא להזכיר זכות אבות ע"ש. והנה משה אמר ממצרים ועד הנה דבזה רצה להזכיר זכות אבות דהנה קאי אחברון כמש"נ, והכ"נ י"ל דהזכיר משה באמרו עד הנה זכות אבות שבחברון.

מקור: מציון מכלל יופי